

stand til at løse problemerne selv på en forsvarlig måde. Det er jo det, der ligger i den danske model.

På den baggrund foreslås det, at konkurrence- og kundeklausulerne bevares i deres nuværende form, og at revisionsbestemmelsen ophæves.

Jeg vil slutte med at takke de ordførere, der har støttet forslaget, og jeg er sikker på, at uafklarede spørgsmål vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Til det spørgsmål, som hr. Jan Petersen og hr. Lars Barfoed har rejst vedrørende aftaler mellem virksomheder om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, vil jeg gerne give tilsagn om, at vi ser på dette spørgsmål i Arbejdsmarkedsudvalget. Spørgsmålet vedrører ikke dette lovforslag, og jeg vil derfor bede mine embedsmænd starte med at udarbejde et notat med den viden, som vi og organisationerne har, om de her klausuler og så snart som muligt oversende det til Arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Tilknytning til Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til behandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Det her lovforslag er et lovforslag, jeg har set frem til i, ja, faktisk flere år at kunne være med til at gennemføre. Venstre støtter selvfølgelig lovforslaget fuldt ud, og vi er glade for, at der er taget det her initiativ, som handler om en ændring af udlændingeloven, hvor vi går ind på et mellemstatsligt niveau og laver et samarbejde i EU omkring Eurodac.

Kl. 10.55

Det er jo noget teknisk noget, så jeg vil prøve at tage det sådan helt fra den praktiske side: Hvad betyder det her så for de mennesker, der er involveret i det? De, der er involveret i det, er asylsøgere. Asylsøgere er der ca. 400.000 af i samtlige EU-lande om året, og mellem 10 og 20 pct. af dem forsøger at snyde sig igennem ved at søge asyl i flere lande på en gang.

Det har så medført, at der har været et kæmpe administrativt bøvvl via Dublinkonventionen, hvor man skulle samarbejde og finde ud af, hvor den enkelte asylansøger først havde søgt asyl, for det er jo det land, der så har ansvaret for at køre asylbehandlingen.

Det har medført, at mellem 80 og 90 pct. af asylsøgere har haft en lang sagsbehandlingsgang, fordi vi har været nødt til på en helt praktisk måde at undersøge, om vedkommende nu havde søgt asyl i et andet land, og det har trukket tiden ud. Det har gjort, at der er nogle mennesker, som i forvejen er ramt, som er reelle asylansøgere, som sidder og venter i al for lang tid på, at deres sag kan blive afgjort.

Ved nu at lave den mellemstatslige aftale, som man gør her, går vi ind og bruger et fingeraftrykssystem, som udvalget i øvrigt har været oppe at se. Jeg tror, det er næsten 2 år siden, at vi var oppe i Sandholmlejren for at se, hvordan det kan føres ud i praksis. En asylansøger, der kommer til Danmark, får taget et fingeraftryk, som så kan sammenkøres via en fælles database i alle disse aftalelande, så man lynhurtigt kan se, om vedkommende asylansøger har søgt asyl i et andet land.

Ergo: Vi får her noget tidsbesparende, og vi hjælper de mennesker, som reelt er i nød. Det vil sige, at de asylansøgere, som kommer og ansøger på den rigtige måde i ét land og lader deres sag køre der, får forkortet deres sagsbehandlingstid, ved at vi går ind på mellemstatsligt niveau og tilslutter os Eurodac-forordningen, som